

Stk. 2. Samtidig ophæves lov nr. 472 af 1. oktober 1945 om svangerskabshygiejne, således som denne er ændret ved lov nr. 182 af 20. maj 1952, lov nr. 101 af 25. marts 1959 og lov nr. 240 af 10. juni 1960.

§ 7. Denne lov gælder ikke for Færøerne og Grønland. Loven kan ved kgl. anordning sættes i kraft for Færøerne med de afvigelser, som øernes særlige forhold tilsiger.

Bemærkninger til lovforslaget.

I medfør af lov nr. 472 af 1. oktober 1945 om svangerskabshygiejne med senere ændringer kan svangre kvinder efter nærmere af indenrigsministeren fastsatte regler vederlagsfrit få foretaget indtil 3 forebyggende helbredsundersøgelser hos en læge og indtil 7 forebyggende helbredsundersøgelser hos en jordemoder. Hvor forholdene taler derfor, hvorved ifølge indenrigsministeriets cirkulære nr. 338 af 26. november 1945 navnlig er tænkt på vanskelige trafikforhold til jordemoderen, kan også de sidstnævnte undersøgelser foretages af en læge. I forbindelse med helbredsundersøgelserne skal der af vedkommende læge eller jordemoder gives fornøden vejledning i svangerskabshygiejne.

Undersøgelserne foretages for alle kvinder uanset deres økonomiske stilling, og uanset om de pågældende er gifte eller ugifte.

Loven bestemmer desuden, at der bør ske henvisning til vedkommende mødrehjælpsinstitution, hvis lægen eller jordemoderen hos de pågældende kvinder møder personlige, sociale eller økonomiske vanskeligheder, og sådan henvisning skal finde sted, hvis disse vanskeligheder ifølge de for lægen eller jordemoderen foreliggende oplysninger er årsag til et ønske om svangerskabsafbrydelse.

Grundlaget for loven om svangerskabshygiejne var et af indenrigsministeren under 9. august 1945 fremsat forslag til lov om tillæg til lov nr. 81 af 30. marts 1906 om modarbejdelse af offentlig usædelighed og venerisk smitte (blodprøvetagning af svangre kvinder). Formålet med dette lovforslag var at få iværksat vederlagsfri blodprøvetagning på svangre kvinder til forebyggelse af medfødt syfilis. Under udvalgsbehandlingen i Folketinget undergik lovforslaget imidlertid væsentlige ændringer, idet det udvidedes til at omfatte en almindelig helbredsundersøgelse af svangre kvinder, og i denne skikkelse blev forslaget vedtaget og stadfæstet som lov nr. 472 af 1. oktober 1945 om svangerskabshygiejne.

Under 26. november 1945 udsendte sundhedsstyrelsen et cirkulære til landets læger og jordemødre vedrørende retningslinier for helbredsundersøgelser i medfør af den nævnte lov. Dette cirkulære

er nu afløst af sundhedsstyrelsens cirkulære af 1. april 1948. Herefter gælder følgende bestemmelser:

1. Undersøgelse foretages af lægen så tidligt som muligt i svangerskabet, når dette sikkert kan diagnosticeres.
2. Undersøgelse i 20. svangerskabsuge foretages af jordemoderen.
3. Undersøgelse i ca. 26. svangerskabsuge foretages af lægen.
4. Undersøgelse i ca. 30. svangerskabsuge foretages af jordemoderen.
5. Undersøgelse i ca. 33. svangerskabsuge foretages af jordemoderen.
6. Undersøgelse i 34.-36. svangerskabsuge foretages af lægen.
7. Undersøgelse i 37. svangerskabsuge foretages af jordemoderen.
8. Undersøgelse i 38. svangerskabsuge foretages af jordemoderen.
9. Undersøgelse i 39. svangerskabsuge foretages af jordemoderen.
10. Undersøgelse ca. 6 uger efter fødslen foretages af jordemoderen.

Til brug ved undersøgelserne er udfærdiget særlige kontrollkort med kuponer, hvoraf én afrites som regnskabsbilag ved hver konsultation.

I den af justitsministeriet under 9. januar 1950 nedsatte kommission, hvis betænkning angående ændring af svangerskabslovgivningen (betænkning nr. 96-1954) danner grundlaget for lov nr. 177 af 23. juni 1956 om foranstaltninger i anledning af svangerskab m. v., anslås antallet af ulovligt fremkaldte aborter til 12-13.000 årligt, og det fastslås, at befolkningens kendskab til svangerskabsforebyggende metoder hidtil ikke har været tilstrækkeligt.

Under hensyn til den betydelige interesse for samfundet, der er forbundet med nedbringelse af aborternes antal, anså kommissionen det for nødvendigt, at der i vidt omfang skabes mulighed for vederlagsfri oplysning om svangerskabsforebyggende metoder, og kommissionen stillede derfor forslag om, at der — ved siden af de øvrige i be-